

Turkki on nyt ottanut tähtäimeensä Israelin: uusi ohjus yltää Tel Aviv'iin

[Turkey Now Has Israel In Its Crosshairs: New Missile Can Reach Tel Aviv](#)

By PNW Staff | May 11, 2026

Vuosikymmenten ajan Israel ja Länsi pitivät nykyaikaista Turkkiä yhtenä harvoista vakaista muslimienemmistöisistä maista, joka kykeni toimimaan sillanrakentajana Idän ja Lännen välillä. Se oli NATO-liittolainen, strateginen sotilaskumppani ja toisinaan jopa Jerusalemin hiljainen ystävä. Nykyään kuitenkin, Recep Tayyip Erdoğan'in johdolla, Turkista on tullut jotakin paljon vaarallisempaa – yhä sotaisampi alueellinen suurvalta, joka suhtautuu avoimen vihamielisesti Israeliin ja jota ohjaavat vahvasti uusottomaaniset tavoitteet.

Se, mikä aiemmin tuntui mahdottomalta, on nyt avoimesti esillä Turkin poliittisissa ja uskonnollisissa piireissä: ajatus johtaa islamilaista maailmaa taisteluun Jerusalemia vastaan.

Tämä ei ole enää vain hämärien ääriainesten retoriikkaa. Erdoğan itse on toistuvasti eskaloinut Israelin vastaista kielenkäyttöään syyttäen Israelia kansanmurhasta, vertaamalla Israelin johtajia diktaattoreihin ja asettamalla Turkin muslimimaailman puolustajaksi juutalaisvaltiota vastaan. Samalla Ankara on syventänyt suhteitaan islamistisiin liikkeisiin, tarjonnut turvapaikan Hamasin johdolle ja tukenut Syyriassa radikaaleihin islamistisiin ideologioihin sidoksissa olevia ryhmittymiä.

Nyt uusi käänne on herättämässä huolta kaukana Lähi-idän ulkopuolella.

Turkin esittelemä ohjus Yildirimhan (Ukkosen hammas) on enemmän kuin uusi sotilaallinen saavutus. Ohjus, jonka nopeuden on raportoitu olevan lähes 25 Mach (25ertainen äänennopeus) ja kantaman noin 6 000 kilometriä, symboloi Turkin nousua strategiseksi suurvallaksi, joka kykenee uhkaamaan paitsi alueellisia kilpailijoitaan myös kokonaisia maanosia. Israelin kannalta merkittävintä on, että Tel Aviv sijaitsee nyt suoraan Turkin kehittyneen ohjusjärjestelmän kantaman sisällä.

Seuraukset ovat valtavat.

Vuosien ajan Israelin suurimpien tavanomaisten uhkien uskottiin tulevan Iranista ja sen välikäsiverkostosta – Libanonin Hizbollahista, Gazan Hamasista sekä Syyriassa ja Irakissa hajallaan olevista puolisolitaallisista joukoista. Tilanne on muuttunut dramaattisesti viime kuukausina, ja vaikka Iranilla on edelleen jonkin verran voimavaroja, se ei ole enää läheskään entisensä. Turkki edustaa kuitenkin aivan toisenlaista haastetta. Toisin kuin Iran, Turkki on NATO-jäsen, jolla on yksi maailman suurimmista armeijoista, massiivinen teollinen pohja, kasvavat puolustusteollisuuden valmiudet ja lisääntyvä vaikutusvalta sunnilaisessa muslimimaailmassa.

Iran toimii välikäsien ja varjosodankäynnin kautta. Turkki osoittaa yhä enemmän järjestäytyntä valtiollista voimaa.

Juuri tämä tekee nykyhetkestä historiallisesti niin merkittävän. Turkki ei enää pelkää arvostele Israelia diplomaattisesti. Se rakentaa sotilaallista, ideologista ja geopoliittista kehystä, joka on välttämätön tullakseen suoraksi alueelliseksi haastajaksi itse Jerusalemlle.

Muutos on tapahtunut niin vähitellen, että suuri osa Lännestä ei vielä tunnista sitä. Erdoğan on vuosien ajan kehittänyt sellaista, jota monet analyytikot kuvailevat uusottomaaniseksi visioksi – Turkin vaikutusvallan elvyttäminen alueilla, joita ottomaanien valtakunta aikoinaan hallitsi. Tähän kuuluvat Syyria, Irak, Libya, itäinen Välimeri ja ennen kaikkea Jerusalemi.

Ottomaanien imperiumi hallitsi Jerusalemiä lähes 400 vuotta ennen romahdustaan ensimmäisen maailmansodan jälkeen. Joillekin Turkin islamistisen poliittisen liikkeen edustajille tällä menetyksellä on edelleen syvä historiallinen ja hengellinen merkitys. Erdoğan on toistuvasti viittänyt puheissaan ottomaanien symboliikkaan ja perintöön ja kuvannut Turkia paitsi kansallisvaltiona myös islamilaisen sivilisaation laillisena suojelijana.

Tässä geopolittiset tekijät alkavat kietoutua yhteen Raamatun profetian kanssa tavoilla, joita monet kristityt seuraavat yhä tarkemmin.

Raamattu varoittaa toistuvasti, että Jerusalemi tulla viimeisinä päivinä kansainvälisen konfliktin polttopiste. Profeetta Sakarjan kirja julistaa, että Jerusalemi tulla ”väkikivi kaikille kansoille” ja että kansakunnat kokoontuvat sitä vastaan. Profeetta Hesekiel kuvailee tulevaa kansakuntien liittoumaa, joka nousee Israelia vastaan pohjoisesta.

Vuosien ajan monet profetian opettajat keskittyivät näitä kohtia käsitellessään pääasiassa Venäjään ja Iraniin. Turkin yhä aggressiivisemmaksi käyvä asenne on kuitenkin saanut jotkut tarkastelemaan uudelleen näitä kohtia. Tutkijat yhdistävät usein monet Hesekielin profetioissa mainitut muinaiset alueet nykyisen Turkin alueisiin.

Kukaan ei voi väittää varmuudella, miten tulevat profeetalliset tapahtumat tarkalleen ottaen etenevät. Historia on opettanut nöyryyttä monille, jotka ovat yrittäneet sovittaa nykyiset tapahtumat liian tarkasti raamatullisiin aikatauluihin. On kuitenkin mahdotonta sivuuttaa sitä laajempaa kehityskulkua, joka on avautumassa maailman silmien edessä.

Turkki on siirtymässä pois sekulaarista nationalismista kohti uskonnollista nationalismia. Pois yhteistyöstä Israelin kanssa kohti vastakkainasettelua. Pois länsimaisesta maltillisuudesta kohti islamistista populismia.

Ja toisin kuin monilla Israelin vihollisilla, Turkilla on tarvittava infrastruktuuri, talous, edistynyt sotilaallinen osaaminen ja maantieteellinen sijainti, että se voi nousta aidosti mullistavaksi alueelliseksi voimaksi.

Tämän todellisuuden tulisi huolestuttaa paitsi profetioita seuraavia kristittyjä myös geopoliittista tilannetta seuraavia päättäjiä.

Koska historia on toistuvasti osoittanut, että sivilisaatiot eivät useinkaan tunnista suuria uhkia, ennenkuin ne ovat jo täysin ilmeisiä. Kerran maailma oletti, että Venäjä integroituisi pysyvästi länsimaisiin rakenteisiin kylmän sodan jälkeen. Se oletti, että Kiinan taloudellinen nousu liberalisoisi sen politiikan. Se oletti, että Lähi-itä olisi muuttumassa vähemmän ideologiseksi ja enemmän pragmaattiseksi.

Nyt voi olla romahtamassa toinen oletus, että Turkki jäisi pysyvästi Länteen ankkuroiduksi.

Sensijaan kansakunta, joka kerran oli siltana sivilisaatioiden välillä, näyttää yhä enemmän valitsevan puolensa.

Ja Jerusalem pysyy sen kaiken keskipisteessä.